

Toespraak van de burgemeester van Almelo, de heer Arjen Gerritsen, ter herdenking van wijlen voormalig wethouder Cor de Vogel tijdens de vergadering van de raad van Almelo op dinsdag 4 juli 2017 (onder voorbehoud van de gesproken tekst).

De gemeente Almelo werd in de afgelopen anderhalve week tot twee maal toe geconfronteerd met het overlijden van voor onze stad en onze gemeenschap eminente persoonlijkheden, zo mag ik ze wel noemen. Twee mannen die vanwege hun buitengewone verdiensten voor de gemeente en voor de plaatselijke samenleving van uw raad de hoogste waardering, de Erepennig van de gemeente Almelo, kregen; voor hun betekenis voor en hun bijdrage aan het welzijn en de welvaart van Almelo en haar inwoners. Het is niet meer dan passend dat degenen die door het stadsbestuur bij leven zo hoog zijn gewaardeerd, bij hun overlijden in het midden van datzelfde stadsbestuur worden herdacht. Wethouder De Vogel en wethouder Kuiper overleden kort na elkaar. Ik richt mij graag tot u met enige woorden ter herdenking van de heer De Vogel. Op een later moment zullen wij ook de heer Bert Kuiper met elkaar herdenken.

Op zaterdag 24 juni jongstleden overleed oud-raadslid en oud-wethouder Cor de Vogel, die (en dat is bijna onvoorstelbaar lang) van maart 1965 tot maart 1990 deel uitmaakte van onze gemeenteraad en (zoals dat toen in het monistische bestuursstelsel ging) vanaf 1974 tot 1990 tevens wethouder was. De heer De Vogel wordt door velen herinnerd als bevoegen, welbespraakt en daadkrachtig. Breed georiënteerd en vooral sterk ideologisch gemotiveerd. Cor de Vogel was een sociaal-democraat in hart en nieren. In 1948 werd hij lid van de Partij van de Arbeid en die partij is hij altijd trouw gebleven. Niet alleen in woord, maar ook in daad, als gewestelijk bestuurder, zowel in de provincie Zuid-Holland als in de provincie Overijssel. Tegen de achtergrond van dat sociaal-democratische milieu en met een schat aan bestuurlijke ervaring al op zak, trad de heer De Vogel in 1965 toe tot het gemeentebestuur van Almelo.

Vanuit het raadslidmaatschap vervulde hij belangrijke functies in de raadscommissie Financiën en in het bestuur van de Woningstichting Almelo (later in het bestuur van de federatie van woningbouwcorporaties, de opmaat naar de fusie van de woningbouwcorporaties) en als gemeentelijk vertegenwoordiger in het bestuur van het toenmalige Cultureel Centrum De Hagen. Toen daar door ziekte de directeur tijdelijk moest worden vervangen nam de heer De Vogel die functie over, nota bene náást een hoofdfunctie in de gemeente Borne. Het is maar één voorbeeld van de duizendpoot die de man is geweest. In het gemeentebestuur volgde in 1974, het inmiddels oude stadhuis was een jaar daarvoor in gebruik genomen, het wethouderschap dat Cor de Vogel gedurende 4 bestuursperioden heeft bekleed en waarmee hij een onmiskenbaar stempel op de ontwikkeling van Almelo heeft gedrukt.

De stad moest zich in die tijd ontworstelen aan verpaupering na de enorme leegstand die ontstond door het vertrek van de grote textiel fabrieken. Er lag een geweldige opgave in de vernieuwing en uitbreiding van de volkshuisvesting en de stad wilde ruimte bieden aan de architectonische en stedenbouwkundige vernieuwingen waar de jaren '70 om bekend staan. Onder de politieke leiding van wethouder De Vogel verschenen de Nota Stadsvernieuwing, de binnenstadsnota Karwei Binnenstad, het Plan Bendien, de visie op de herontwikkeling van het Van Heek-Scholco complex, de planning en de bouw van de Kloosterhofflat (we kunnen hem nog elke dag zien) en de ontwikkeling van de omgeving van het thans oude stadhuis. Voor een bouwende wethouder was Almelo een plek om je hart op te halen en dat is precies wat Cor de Vogel heeft gedaan: Almelo maakte onder zijn sturing een ongekennde groei door. Wijken die voor de huidige generaties Almeloërs er altijd zijn geweest ontstonden in die periode onder de bouwende handen van deze wethouder. De Schelfhorst, het Windmolenbroek, de Kerkelanden, Kluppelshuizen om er maar een paar te noemen.

Wethouder De Vogel was de archetypische sociaal-democratische volkshuisvestingsman. Iedere arbeider een woning! En dan in overdrachtelijke zin: iedereen, ook degenen met grote afstand tot eigen middelen, ook degenen die het op eigen kracht niet konden redden, hadden recht op een goede woning. En niet zomaar, maar omdat er een filosofie achter zit. Namelijk dat goede huisvesting bijdraagt aan emancipatie, aan maatschappelijke deelname en aan ontwikkeling. Verheffing, zou ik willen zeggen, maar zo mogen we het tegenwoordig helaas niet meer noemen. De geestdrift, het doorzettingsvermogen van Cor de Vogel heeft een grote betekenis gehad voor de stad zoals we die tot op de dag van vandaag kennen. En hoewel veel inwoners óf te jong óf te nieuw zijn om de erfenis van wethouder De Vogel zomaar te kunnen duiden, zijn het nog steeds de mensen van het hier en nu, u en ik, die de vruchten plukken van de inzet van deze rode wethouder. Laten we hem ook zó noemen.

Het overlijden van wethouder De Vogel confronteert ons met de oorsprong van de stad zoals we die dag in, dag uit zien en met elkaar beleven. Te midden van het gemis en het verdriet dat zijn overlijden teweegbrengt is dat iets moois omdat we erdoor in ons eigen verleden gaan kijken. Cor de Vogels verdienste is dan ook niet voor niets gemarkeerd met de Erepenning van de gemeente Almelo. Hij maakt daarmee, met een volle vermelding van zijn invloed, die tientallen jaren verder reikte dan zijn bestuursperiode, deel uit van de trotse geschiedenis van onze stad en daarvoor zijn wij hem veel dank verschuldigd.

Ik neem direct aan dat ik namens u allen spreek als ik zeg dat wij de nabestaanden van Cor de Vogel sterkte en goede moed toewensen; een aantal van hen is hier overigens vanavond aanwezig. Ik wil u vragen, ter herdenking van wethouder Cor de Vogel, staande enige momenten van stilte te betrachten.